

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Cap. 1. Divo Iosepho nomen Patris respectu Christi Domini rectè tribuitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

riffes, & summus Theologus de Ursafio, quod Vir fuerit tantæ Mulieris Gorgoniæ: Quàm potiori ego jure dicam de Divo Josepho vultis uno verbo dicam quantus fuerit? Vir fuit illius Mariæ: vultis scire quantâ puritate, pietate, humilitate, prudentiâ, charitate, contemplatione, modestiâ, castitate, sanctitate, meritis, dotibus cor-

poris & animæ Sanctus Joseph exornatus fuerit? Uno verbo absolvam, Joseph Vir Mariæ de quâ natus est Jesus, qui vocatur Christus: nec enim scio quid amplius dicere necesse sit. Quanquam tamen amplius adhuc restat dicendum, quod scilicet fuerit Pater Christi & Dei, quæ materia est Tractatus qui sequitur.

TRACTATUS SECUNDUS. DIVUS JOSEPHUS Pater JESU.

NOMEN Patris cum sit nomen pietatis, & potestatis, ut etiam docuit antiquissimus Tertullianus, nomen est magnificentissimū & honorificentissimū: Propterea Senes qui ab ipsâ senectute venerabiles censentur, non parùm se honorari putant cum eis à nobis illud nomen *Patris* tribuitur.

Tantum est istud nomen, tam honorificum, tam magnificentum, ut etiam Reges & Principes, aliâque Reipublicæ columina, illud plaris fecerint, & si sapiunt alii, plaris facere debeant, æstimareque se magis honorabiles esse dum Patres populi appellari suis factis merentur, quàm ipso Regali titulo, qui tamen summi culminis est: Et quid mirum cum & ipsis Diis hoc nominis honoris gratiâ tributum sit. Vide Virgilium lib. 2. *Æneidos*, maxime lib. 2. *Georgicæ*. Gellium lib. 5. cap. 12.

Quod si illa appellatio adeo honorifica respectu hominum nobis similitum, quanta quæso erit illa in Divo Josepho, qui talis est per respectum ad Deum? Ptolemæus Rex à divitiis, à potentia, ab armis, à sapientia & judicio famosissimus, cessit adhuc vivens Cotonæ & Regno in favore Filii sui: cumque

Aulici sui id vehementer dissuaderent, quod valde indecens videretur Regem in senio tali se exuere Majestate: Respondit sapienter, se plaris facere Patrem Regis dici, & esse, quam Regem: Ita Joannes Baptista Fulgosius lib. 5. cap. 7. de Parent. Indulgent. erga liberos. Quanta ergo erit tua ô Sanctissime Joseph! gloria, qui non hominis Regis, sed Dei hominis Pater, & verè Pater exillis? Hanc gloriam hoc Tractatu pro viribus exequimur.

CAPUT PRIMUM.

Divo Josepho nomen Patris respectu Christi Domini rectè tribuitur.

Magnus, inquit Abbas Rupertus de Gloriâ filii hominis lib. 1. & verum nomen Beato Joseph Matthæus attribuit, quia si est Vir Mariæ, est & Pater Domini, &c. Ergo Vir Mariæ Joseph & ipsa Vxor illius. Proinde nec iste ineptè dixit Joseph Virum Mariæ, nec alius Evangelista mentitus est Patrem illum, ejus qui in eâ natus est Christi, appellando. Et erat iniquus Pater ejus & Mater mirantes super his quæ dicebantur de illo. Quid ergo mirum quod in asserenda ei istâ dignitate adeo

adeò defudaverint olim Sancti Patres, maximè Divus Augustinus, nuncque defudent Viri omni exceptione majores ex omni ordine & statu, ipsi devoti; quandoquidem etiam in ipso solo nomine tanta sit gloria?

II. Duas Theologi solent movere quaestiones ad hoc propositum non parùm fervientes. Prima, an Christus ut Homo dici possit Filius Spiritus sancti, & Spiritus sanctus ejus Pater: Secunda, an possit dici Spiritus sanctus Sponsus Mariæ, & Maria ejus Sponsa: Ratio utriusque dubii est, quod Spiritus sanctus Christum in Mariâ sibi voto conjunctâ, produxerit.

III. Prima quaestio proposita fuit in Concilio Toletano undecimo, & à Patribus in eo congregatis, resolutum fuit negativè, & dictum quod Spiritus sanctus nullatenus deberet appellari Pater Christi, sed tantùm Author Incarnationis, & Operator illius mysterii, quod similiter ante docuerat Divus Augustinus tom. 3. in Enchirid. cap. 38. quos sequuntur omnes Theologi cum Divo Thomâ 3. part. quaest. 32. art. 3. propter rationem à Divo Augustino loco citato tactam, quia scilicet Christus ut Homo non est natus de Spiritu sancto ut Filius ex homine, in similitudinem naturæ: quam latius explicat Divus Thomas artic. citato in corpore ibi videndus.

IV. Pro secundâ quaestione concludunt omnes Theologi affirmativè, dicentes quod sine ullâ ambiguitate, vel erroris suspitione, Spiritus sanctus possit dici Sponsus Mariæ, & Maria Sponsa Spiritus sancti, quia nimirum & illa Spiritui Sancto per votum corpus suum dedicavit fide inviolatâ, & ipse eam foetu divino imprægnavit.

V. Sed si ita est quod Maria sit verè Sponsa Spiritus sancti, quodque Christus in ea virtute & operâ ejus conceptus sit & efformatus, quid quaeso cause est, cur Spiritus sanctus non possit dici Pater Christi, dicatur verò Divus Josephus, qui eum non produxit, ex hoc quod Virgo Christum concipiens fuerit sponsa ejus? Hic captivandus intellectus sub Deo.

VI. Caterùm qualis est ille Cœli favor, quod Spiritus sanctus qui Christum in

Mariâ Sponsâ suâ produxit; Josepho concesserit ut & Pater Christi & Sponsus Mariæ simul appelletur, & verè, ipse verò altero istorum titularum, & quidem minore contentus, Sponsus tantùm Mariæ dicatur? Quis non obstupescat quod pauper Faber lignarius unam cum ipso Patre æterno appellationem fortiat, & alteram Sponsi scilicet Beatæ Virginis etiam cum Spiritu sancto participet?

De Macedonum Monarchâ Alexandro Magno tradunt qui ejus acta prosequuti, quod cum die quâdam haud procul Corintho castra metasset, cives omnes illius urbis obviam ei processerint, & significarint se illum in in numerum civium suorum cooptasse: quem honorem ut majoris faceret Alexander, subdiderunt, honorem hunc duobus tantùm fuisse ab ipsis delatum, nimirum Deo Herculi, & ipsi: ac proinde rogabant, ut hoc suum observantiæ in ipsum argumentum non aspernaretur, quod Hercules è Diis unus non duxerat spernendum.

Magno Josepho tota Trinitas Sanctissima tota Ecclesia nomen Patris respectu Christi Domini nostri detulit, nomen magnum, nomen honorificum, quod duobus tantùm fuit concessum, nimirum Deo Patri ratione generationis æternæ, secundum quam Christus genitus est Deus de Deo, & D. Josepho ratione generationis temporalis, secundum quam idem Christus Homo-Deus ex solâ ejus Sponsâ, sed secum indivisibiliter unâ, est genitus operâ Spiritus sancti: unde Sanctus Cyprianus lib. de Baptismo ait: *Non est qui sibi hoc verbum Pater audeat arrogare, unus Joseph insignitur.*

Hoc porro nomen ei tribuitur in Scripturâ sacrâ non ab illis solùm qui Christum ignorabant, qui planè cum de Divo Josepho genitum erroneè putabant, Lucâ cap. 3. vers. 23. & cap. 4. vers. 22. & Matth. cap. 13. vers. 55. & Joannis cap. 1. v. 45. & cap. 6. v. 41. & 42. Sed etiam ab Evangelistâ Lucâ, & Beatâ Virgine seu verius ab ipso Spiritu sancto per os utriusque loquente, ab Evangelistâ Lucâ quidem cap. 2. v. 27. ubi ait: *Cum inducerent puerum IESUM parentes ejus* (idest Joseph & Maria)

R r

ria)

opis

rabiu

ephi

ty

VII.

VIII.

IX.

ria) ut facerent secundum consuetudinem legis pro eo, vers. 33. Erat Pater IESV & Mater mirantes super his quae dicebantur de illo, vers. 41. Et ibant parentes eius per omnes annos in Ierusalem in die solemni Paschae, v. 43. Remansit puer IESVS in Ierusalem, & non cognoverunt parentes eius, à Beatâ etiam Virgine v. 48. Et dixit Mater eius ad illum, Fili quid fecisti nobis sic? ecce Pater tuus & ego dolentes quaerebamus te.

X. Dices si appellatio ista Patris, appellatio est pietatis & potestatis, ut aiebat initio hujus Tractatus gravissimus Tertullianus, & nos ex illo. quâ pietate quæso indiguit qui omnibus omnia dat effluenter & non improperat? aut cui potestati subijci potuit, à quo omnis potestas est? Respondeo non ex necessitate, sed ex dignatione voluisse alterius pietate indigere, qui etiam homo, non ex necessitate; sed ex amore fieri dignatus est: voluit quoque homini subijci ex dignatione qui omnibus ex suâ dignitate præerat: *Subjectionis ista*, inquit Divus Ambrosius in Lucam lib. 2. non fuit infirmitatis sed pietatis, ut scilicet per hanc subjectionem suam & pietatem, & nos doceret, & hominem istum Sanctissimum, Divum dico Iosephum, dignificaret & eveheret.

XI. Sed & amplius audi, & cape Lector quid Divo Iosepho accesserit ex hoc etiam solo quod Patris Christi nomen gesserit, quodque à Christo Pater vocitatus sit? sic enim ab eo vocatum concludo ex eo quod ipsi perfectè subditus fuerit, juxta illud Luc. 2. v. 21. *Et descendit cum eis Nazareth & erat subditus illis. Patris nomen & appellatio*, inquit Aristoteles secundo Politicor. cap. 1. *magna est dulcedinis*: Quare ejus frequens est usus, quando cor emollire & in nostram voluntatem efficaciter inflatere volumus. Hinc Christus Dominus in limine illius orationis, quam ipse nos edocuit, Matth. cap. 6. hæc voce nos uti voluit tanquam omnium efficacissimâ & potentissima ad conciliandam nobis Dei benevolentiam, ut orando obtineremus: penetrat enim viscera Patris vox amoris: quod cum ita sit.

XII. Considera quomodò se habebat Divus Ioseph erga Jesum? quomodò cor

ejus eliquabatur & effluebat in amores Jesu, quando se ab illo ore divino Patrem vocitari audiebat? explicari non potest, dici non potest, intelligi non potest. O felix Ioseph quem Deus ipse Patrem vocare solebat! ô felix Ioseph cujus cor ad illam vocem Patris ineffabili perfundebatur suavitate, & in purissimos exardescere amores.

CAPUT II.

De variis acceptionibus nominis Patris.

PRÆTERMISSIS multis hujus vocis Pater acceptionibus, quas ad præsens institutum nostrum nihil pertinere nimis manifestum est: quales sunt primò illa, quâ viros cygneos, idest venerandâ canitie senes in ætate provecctos Patres vocare solemus: Secundo illa Terentii,

Natura tu illi Pater es, consiliis ego: ad quam revocari potest illa Apostoli 1. Corinth. cap. 4. vers. 15. *Et si decem millia Pedagogorum habeatis in Christo sed non multos Patres, nam in Christo IESV per Evangelium ego vos genui*. Tertio, illa quâ rerum inventoribus, seu illis qui omnium primi aliquid fecerunt, & ex quorum imitatione alii idem facere didicerunt, nomen Patris tribui solet, quomodò Genes. cap. 4. vers. 20. *Label dicitur Pater habitantium in tentoriis, & Tubal ejus frater Pater cantantium citharâ & organo*. Et Ioannis c. 8. *diabolus dicitur Pater mendacii*: & Institutores Ordinum Religiosorum dicuntur eorundem Patres, ut Sanctus Elias Propheta Carmelitarum; & ita de cæteris. Quarto, illa quâ ex extraordinario & singulari affectu & beneficiis aliqui dicuntur Patres, vel multorum in communi, quomodò Razias 2. Machab. cap. 14. appellatus est Pater Judæorum; Augustus Imperator consentiente Senatu à populo Romano salutatus est Pater Patriæ apud Sueton. in Augusto, cap. 58. vel alicujus in particulari, quomodò Naaman Principem militiæ Regis Syriæ vocant domestici Patrem 4. Reg. cap. 5. & Fabium Minutius apud Plutarchum in Fabio,